

F. t. l. om skat til staten af indkomst, formue og kapitalvinding.

Nogen grund til en overgangsregel, der i almindelighed hjemler ret til fradrag af skat, er lagt under den nye lovs virkeområde, men på lignet efter de nugældende regler, foreligger der derfor ikke.

Imidlertid vil der i overgangsperioden — netop som følge af de uheldige sider, den nugældende fulde fradragsret har — kunne opstå forhold, der gør særregler motiveret.

Som anført i de almindelige bemærkninger til forslaget medfører de nugældende udskrivningsregler med de høje procentsatser, de som følge af fradragsretten må anvende, at beskætningen, hvis skatteyderens indkomst svinger stærkt, vil forløbe på urimelig måde, idet de nævnte høje procentsatser forudsætter, at skatteyderens indkomst i de indkomstår, hvori de pålignede skatter erlægges og derfor kan fradrages, har samme højde som den indkomst, der ligger til grund for påligningen. En skatteyder, der et enkelt år får en høj indkomst, vil i det indkomstår, hvori denne opnås, ikke have et tilsvarende skattefradrag og vil derfor blive pålignet en langt højere skat end en skatteyder, der har konstante indkomster, og hvis denne skat ikke kunne fradrages de følgende år, vil der fremkomme yderligere stødende resultater (hvilket iøvrigt også vil kunne ske, selvom fradragsret haves, nemlig når indkomsten i de følgende år påny er lav).

Det er i § 238 foreslået, at nærværende forslags bestemmelser første gang skal anvendes for skatteåret 1956—57. I det indkomstår, der ligger til grund for dette skatteår, vil de skatter, som forfalder til betaling, være pålignet efter de nugældende regler. Det samme vil — i større eller mindre grad — gælde i hvert fald for det indkomstår, der ligger til grund for skatteåret 1957—58. I det normale tilfælde vil indkomståret her være kalenderåret 1956, hvori den sidste del (i de fleste tilfælde halvdelen) af skatten for skatteåret 1955—56 forfalder til betaling.

Skatteydere, for hvis vedkommende forhold som de foran nævnte gør sig gældende, vil blive stillet urimeligt dårligt, såfremt enhver fradragsret for de i disse år erlagte, efter de gældende regler pålignede skatter — bortset fra kommune- og kirkeskat — afskæres, idet de ikke vil få „kompensation“ for de efter de gældende regler pålignede „for høje“ skatter gennem en fradragsret for disse.

Særregler, der giver mulighed for at afbøde urimeligheder af den nævnte art, synes herefter påkrævet.

Regler, der direkte sigter på forhold som de

nævnte, ville være meget komplicerede at arbejde med, idet de i hvert enkelt tilfælde ville forudsætte en nærmere undersøgelse af indkomstforløbet og skattepåligningen samt skattebetalingen i flere år bagud.

Man har i stedet foreslået en løsning, der er enklere og mere summarisk, idet den alene lægger vægten på skattebetalingen i de indkomstår, der ligger til grund for skatteårene 1956—57 og 1957—58, samt på de skatter, der pålignes for disse skatteår. Forenklingen har den følge, at reglen og tilstedeværelsen af betingelserne for dens anvendelse lettere kan overskues af skatteyderne, hvorved unødigt besvær for skatteyderne og myndighederne undgås, og den medfører samtidig, at behandlingen af de pågældende sager ikke behøver at henlægges til centraladministrationen som et bevillingsanliggende med en nærmere undersøgelse af det enkelte tilfælde som forudsætning, men kan foretages af skatterådene.

Når skatteyderen modtager meddelelse om de ham for skatteårene 1956—57 og 1957—58 pålignede skatter, vil han ved at sammenholde den pålignede indkomstskat til staten med den indkomstskat til staten og udligningsfonden, han har erlagt i det pågældende indkomstår, let kunne udregne, om summen af de erlagte skatter af nævnte art overstiger den pålignede indkomstskat til staten med det i bestemmelsen fastsatte tillæg til denne, og vil så i bekræftende fald kunne rette henvendelse til vedkommende skatteråd om nedsættelse af indkomstansættelsen med det overskydende beløb.

Når man for skatteåret 1957—58 har indrettet reglen således, at der — ved sammenligningen mellem den for skatteåret pålignede indkomstskat til staten og de i indkomståret erlagte skatter — i disse sidste skatter også skal medregnes erlagt indkomstskat til staten, der er pålignet efter de nye regler (uanset, at denne skat jo ikke har den fulde skattefradragsret som forudsætning), skyldes dette ene og alene praktiske hensyn. For de fleste personers vedkommende vil de i dette indkomstår, normalt kalenderåret 1956, erlagte skatter være pålignet på grundlag af dels de nugældende, dels de nye regler. Hvor skatteyderen har kalenderåret som indkomstår og betaler sine skatter til forfaldstid, vil den erlagte „gamle“ skat udgøre et halvt års skat, nemlig halvdelen af skatten for skatteåret 1955—56, men der vil kunne foreligge uendelig mange kombinationer, dels fordi det af flere grunde ikke kan forudsættes, at skatterne altid betales til de lovhjemlede forfaldstider, dels fordi et stort antal skatteydere